

การเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น :
กรณีศึกษานักศึกษาศาखाวิชาภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพายัพ
และนักศึกษามหาวิทยาลัยเคเซนและมหาวิทยาลัยคินโจ กักคูนิน ประเทศญี่ปุ่น
Occupational planning of Thai Students and Japanese Students:
Case Study Students of the Japanese Language and Culture
Major, Payap University and Students of Keisen University and
Kinjo Gakkuin University, Japan

พัชยา สุภาใจ

Phatchaya Suphachai

ชีวิน สุขสมณะ

Shewin Suksamana

คณะมนุษยศาสตร์และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

Faculty of Humanities and Communication Arts, Payap University

Corresponding Author:

Shewin Suksamana

Faculty of Humanities and Communication Arts, Payap University

Super Highway Chiang Mai – Lampang, Chiang Mai 50000, Thailand.

E-mail: shewinkate@gmail.com

Received: 1 February 2023

Revised: 20 April 2023

Accepted: 26 May 2023

**การเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น :
กรณีศึกษา นักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพายัพ
และนักศึกษามหาวิทยาลัยเคเซนและมหาวิทยาลัยคินโจ กักคูนิน ประเทศญี่ปุ่น**

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 20 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยเคเซนและมหาวิทยาลัยคินโจ กักคูนิน ประเทศญี่ปุ่น จำนวน 21 คน โดยใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเตรียมความพร้อมทำงานและการฝึกประสบการณ์การทำงานก่อนสำเร็จการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชาวไทยตระหนักรู้ถึงการวางแผนและเตรียมพร้อมทำงานในระดับมาก เทียบเท่ากับนักศึกษาชาวญี่ปุ่น แต่การลงมือปฏิบัติเพื่อศึกษาข้อมูลด้านวิชาชีพและการฝึกประสบการณ์การทำงานนอกเวลาเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ นักศึกษาชาวไทยเริ่มสมัครงานช้ากว่านักศึกษาชาวญี่ปุ่น 1 ปี ดังนั้น ทางสาขาวิชาจึงควรพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเพิ่มกิจกรรมจำลองสถานการณ์การสัมภาษณ์งานในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาได้เตรียมความพร้อมอย่างเป็นรูปธรรมเชิงปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : การเตรียมความพร้อมทำงาน, หางาน, นักศึกษาชาวไทย, นักศึกษาชาวญี่ปุ่น

**Occupational planning of Thai Students and Japanese Students:
Case Study Students of the Japanese Language and Culture Major,
Payap University and Students of Keisen University
and Kinjo Gakkuin University, Japan**

Abstract

This research aims to study the Occupational planning of Thai students and Japanese students to offer on the guidelines for developing and improving the teaching and learning programmes and extracurricular activities for the preparation for work of 20 students in the Japanese Language and Culture Major, Payap University and 21 students of the Keisen University and Kinjo Gakkuin University, Japan. The research instruments applied in this research are questionnaires relating to the occupational planning and work experience training before graduation.

The research result found that the awareness of the Thai students and the Japanese students in planning and preparing for work was at a high level; however, the hands-on practice to study professional information and work experience after study hours was at a medium level. Additionally, Thai students start applying for a job later than Japanese students by up to 1 year. Consequently, the department should be developed the teaching and learning programmes by adding job interview simulation activities in the Business Japanese courses and extracurricular activities to encourage the students to better prepare for work with a more timely and practical approach.

Keywords: occupational planning, finding a job, Thai student, Japanese student.

บทนำ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาอัตราการเกิดลดลง ทำให้การผลิตกำลังคนเข้าสู่การจ้างงานในอนาคตไม่เพียงพอ ส่งผลให้แรงงานไม่สอดคล้องและไม่ทันต่อความต้องการแรงงานในการพัฒนาประเทศ (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, 2560) อีกทั้งคนรุ่นใหม่ไม่นิยมเข้าสู่แรงงานในระบบหรือการทำงานในสำนักงาน นิยมการทำงานอิสระหรือทำธุรกิจผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2565 ในภาพรวมของประเทศ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ ร้อยละ 47.10 ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ ร้อยละ 49.28 (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2565) อีกทั้งจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม 2565) เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ว่างงานตามระดับการศึกษาที่สำเร็จในปี 2565 พบว่าระดับปริญญาตรีว่างงานมากที่สุด 2.19 แสนคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565) ดังนั้นการที่บุคคลจะได้งานทำหลังสำเร็จการศึกษาโดยใช้เวลาไม่นาน จะต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะความรู้ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในงาน การขอคำปรึกษาจากผู้มีประสบการณ์ รุ่นพี่ หรืออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อวางแผนการสมัครงานที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความถนัดของตนเองให้มากที่สุด

การที่นักศึกษาได้รับการตอบรับเข้าทำงานตั้งแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาหรือได้งานทำทันทีที่สำเร็จการศึกษาย่อมส่งผลดีโดยตรงกับนักศึกษา นอกจากนี้ยังส่งผลให้ทางหลักสูตรเกิดความร่วมมือทางวิชาการตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสถานประกอบการ และช่วยให้หลักสูตรหรือสถาบันเป็นที่ยอมรับจากตลาดแรงงาน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเตรียมความพร้อมทำงานและการฝึกประสบการณ์การทำงานก่อนสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำการศึกษา

ทั้งนี้สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัย ณ ประเทศญี่ปุ่น โดยมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรหลายโครงการ เช่น โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาฝึกสอนกับ มหาวิทยาลัยเคเซน และมหาวิทยาลัยคินโจ กักคูนิน เป็นประจำทุกปี ดังนั้นเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างในประเด็นการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวต่างชาติในระดับเดียวกันแต่ต่างสถาบันและต่างพื้นที่ รวมไปถึงสะท้อนการจัดการเรียนการสอนด้านการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัย ณ ประเทศญี่ปุ่นได้ชัดเจนมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการวางแผนและการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยโดยเปรียบเทียบกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่น เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการจัดการศึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ศึกษาการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษา สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่ การศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

การเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทย

วรุฬลักษณ์ เลียงมา (2550) ศึกษาการเตรียมความพร้อมก่อนออกไปทำงานของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีการเตรียมพร้อมก่อนออกไปทำงานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก การเตรียมความพร้อมก่อนออกไปทำงานด้านทักษะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และการเตรียมความพร้อมก่อนออกไปทำงานในภาพรวมของนิสิต มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก เช่นเดียวกัน

อาลิตา พิมพีไชย และ จำลอง วงศ์ประเสริฐ (2558) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการประกอบอาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษา พบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีทักษะและความพร้อมในการทำงานตามวิชาชีพที่ได้เรียนมา โดยต้องการประกอบอาชีพในบริษัทหรือธุรกิจเอกชนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ราชการ ธุรกิจครอบครัว และอาชีพส่วนตัว ทั้งนี้ เลือกที่จะประกอบอาชีพในภูมิภานาที่เกิดและใกล้เคียง มากกว่าประกอบอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร และเลือกประกอบอาชีพที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพที่เรียน และมีคุณลักษณะของอาชีพที่มีสวัสดิการที่ดี มีโอกาสความก้าวหน้าสูง มีโบนัส และความมั่นคง

อรนุช ศรีบาล (2559) ศึกษาการวางแผนประกอบอาชีพของนักศึกษาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่านักศึกษามีการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อเตรียมพร้อมประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก แต่ทว่ามีการขอคำปรึกษาผู้มีความรู้/ผู้เชี่ยวชาญ และการหางานอยู่ในระดับปานกลาง

อารี ผสานสินธวงศ์ (2559) พบว่าระดับความพร้อมในการประกอบอาชีพของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน (ค่าเฉลี่ย 3.77) ทั้งนี้เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.93) ด้านคุณธรรมจริยธรรม (ค่าเฉลี่ย 3.84) ด้านทักษะทางปัญญา (ค่าเฉลี่ย 3.78) ด้านความรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.69) และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.60) ตามลำดับ

รุ่งนภา แสงแดง และคณะ (2563) ศึกษาความพร้อมในการทำงานและปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการทำงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น พบว่ามีความพร้อมในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.11) ความพร้อมในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม (ค่าเฉลี่ย 4.27) รองลงมาคือ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 4.23) และด้านความรู้มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุด (ค่าเฉลี่ย 3.94) ตามลำดับ

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวไทยตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมพร้อมทำงานอยู่ในระดับมาก แต่ทว่างานวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันของตนเองเท่านั้น ไม่ปรากฏการศึกษาในประเด็นการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาโดยเปรียบเทียบกับนักศึกษาระดับเดียวกันในต่างสถาบันหรือต่างพื้นที่ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงจะศึกษาการเตรียมพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทย โดยเปรียบเทียบกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นในระดับเดียวกัน เพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

การเตรียมความพร้อมทำงานและการหางานของนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

小菅 (2019) ศึกษากระบวนการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษา พบแนวทางการเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษาทุกชั้นปีที่ยังไม่แน่ใจว่าตนเองมีความสนใจ/ความถนัดด้านใด หรือมีความต้องการทำงานในตำแหน่งงานใด ผลการศึกษาได้เสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมทำงาน 8 ด้าน ได้แก่ 1) ประสบการณ์การหางาน 2) การวิเคราะห์ตนเอง 3) การวิเคราะห์ธุรกิจ 4) การเยี่ยมชมธุรกิจ 5) ค้นหาทางที่ชอบ 6) การฝึกปฏิบัติจริง 7) สร้างความร่วมมือทางธุรกิจ และ 8) เลือก/มุ่งความสนใจไปยังธุรกิจเดียวเมื่อนักศึกษาได้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และปฏิบัติตามกระบวนการข้างต้น นักศึกษาจะมีความพร้อมในการทำงานและมีเป้าหมายในการค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง

大森 (2020) ศึกษากระบวนการที่ทำให้นักศึกษาสามารถได้งานทำ โดยศึกษาจากปัจจัยการเขียนเรซูเม่ พบว่าในประเด็นการจัดทำประวัติแนะนำตนเองและการทำงาน (Resume) ที่มีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จในการสัมภาษณ์งาน ในกรณีที่นักศึกษาที่ยังไม่ทราบว่าต้องการทำงานในด้านใดหรือตำแหน่งงานใด หากนักศึกษามีการวิเคราะห์ด้านอัตมโนทัศน์ (Self-Concept) ในประเด็นความถนัด/ความสนใจความสามารถ กิจกรรมที่เคยทำหรือสิ่งที่ต้องการทำในอนาคต รวมไปถึงความมุ่งมั่น และทัศนคติในงาน และสามารถสะท้อนในเรซูเม่ของนักศึกษาได้แล้วจะเป็นตัวช่วยสำคัญในรอบสอบสัมภาษณ์ได้ โดยกระบวนการนี้ควรจะเริ่มในชั้นปีที่ 3

束 (2021) ศึกษาผลกระทบของช่วงเวลาการหางานของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในปี 2016 ถึง 2019 จากการเปลี่ยนแปลงช่วงเวลารับสมัครงานของกลุ่มสมาพันธ์ธุรกิจในประเทศญี่ปุ่น พบว่าจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ส่งผลให้ช่วงระยะเวลาการสมัครของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาได้รับผลกระทบ โดยในปี 2016 มีการประกาศรับสมัครงานในเดือนมีนาคม และมีช่วงเวลาในการสัมภาษณ์งานในเดือนสิงหาคม รวมระยะเวลาในการหางานประมาณ 6 เดือน แต่ทว่าตั้งแต่ปี 2017 เป็นต้นมา มีการประกาศรับสมัครงานในเดือนมีนาคม และมีการสัมภาษณ์งานในเดือนมิถุนายน รวมระยะเวลาในการหางานประมาณ 3 เดือน จะเห็นว่าช่วงเวลาการหางานเร็วขึ้น 3 เดือน ส่งผลให้นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมในการทำงานหรือเริ่มสมัครงานเร็วขึ้นกว่าปกติ แต่ระยะเวลาการเริ่มสมัครในเวลาดังกล่าวข้างต้น เป็นช่วงคาบเกี่ยวของการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการหางานคือระยะเวลาตั้งแต่ประกาศรับสมัครจนถึงการสอบสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกเข้าทำงาน เฉลี่ยอยู่ที่ 3.5 เดือน

金森、東洲 (2021) ศึกษาการสมัครงานของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ในปี 2013 ถึง 2015 ภายใต้งานโครงการสมัครงานเดียวกันคือในระยะเวลา 3 ปี พบว่า 1) นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 ได้งานทำแตกต่างกันไปตามสาขาวิชาที่เรียน 2) นักศึกษามีโอกาสการได้งานทำโดยไม่เกี่ยวข้องกับขนาดของธุรกิจ ธุรกิจขนาดเล็กถึงขนาดกลาง (พนักงาน 100-300 คน) ธุรกิจขนาดใหญ่ (พนักงานมากกว่า 1,000 คน) และ 3) จำนวนผู้ได้งานทำมีแนวโน้มว่าจะเป็นนักศึกษาเพศชายมากขึ้น ทั้งนี้ จำนวนนักศึกษาที่ได้งานทำเป็นนักศึกษาที่เคยไปฝึกงาน (Internship) ในบริษัทนั้นเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเริ่มสมัครงาน คือตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม โดยมีสัดส่วนในการได้งานทำมากกว่าร้อยละ 73.8

鶴田 (2022) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้การหางานของนักศึกษาประสบความสำเร็จในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษาได้งานทำที่ตรงกับความสามารถของตนเองและเป็นบุคลากรที่มีคุณสมบัติเป็นที่ต้องการของบริษัทมี 12 ปัจจัยได้แก่ 1) การนับถือตนเอง 2) การรับรู้ความสามารถของตนเอง 3) ทักษะคิดด้านอาชีพ 4) การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง 5) ทักษะความยืดหยุ่นทางสภาวะจิตใจ 6) ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 7) ความสามารถในการอธิบายเหตุผลเชิงตรรกะ 8) กิจกรรมนอกเวลาเรียน 9) การฝึกงาน 10) การส่งเสริมด้านอาชีพ 11) การพัฒนาตนเอง 12) ความพึงพอใจต่องานที่ได้รับคัดเลือกเข้าทำงาน นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชาวญี่ปุ่นเริ่มหางานและสมัครงานเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ในช่วงเดือนกันยายนเป็นต้นไป มากกว่าร้อยละ 29 และเข้าร่วมการฝึกงานในช่วงฤดูร้อน (Summer Internship) มากขึ้นอีกด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นสรุปได้ว่านักศึกษาชาวญี่ปุ่นเริ่มมีการเตรียมความพร้อมในการทำงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมตั้งแต่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และเริ่มหางาน/สมัครงานในช่วงเดือนมิถุนายน จนถึงเดือนกันยายนของทุกปี ทั้งนี้ผลการศึกษาดังกล่าวสามารถเป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถามในแบบสอบถามด้านเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาได้

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยขั้นเรียน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีรายละเอียดวิธีการดำเนินงานวิจัยมี ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาชาวไทย เอกวิชาวาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ และกลุ่มนักศึกษาชาวญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยเคเซน และมหาวิทยาลัยคินโจ กักคูน จากนั้นใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักศึกษาชาวไทยเอกวิชาวาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน และนักศึกษาชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาฝึกสอนกับมหาวิทยาลัยจากประเทศญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยเคเซน และมหาวิทยาลัยคินโจ กักคูน จำนวน 21 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) การวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงาน เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ และ 3) การฝึกประสบการณ์การทำงาน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของมาตราการวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

การวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงาน	มากที่สุด	มีคะแนนในระดับ 5
การวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงาน	มาก	มีคะแนนในระดับ 4
การวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงาน	ปานกลาง	มีคะแนนในระดับ 3
การวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงาน	น้อย	มีคะแนนในระดับ 2
การวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงาน	น้อยที่สุด	มีคะแนนในระดับ 1

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดลำดับคะแนนเฉลี่ย ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แปลผลว่า	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แปลผลว่า	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แปลผลว่า	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แปลผลว่า	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.81	แปลผลว่า	น้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้ 1) นำแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง 2) ติดตามเก็บแบบสอบถามตามระยะเวลาที่กำหนด 3) ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามที่เก็บคืน 4) นำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงบรรยาย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นมาตีความตามวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อนำไปสู่การนำเสนอแนวทางการพัฒนา/ปรับปรุงการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรในด้านการเตรียมความพร้อมในการทำงานของหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

หัวข้อข้อมูลส่วนบุคคล	นักศึกษาชาวไทย		นักศึกษาชาวญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
1.1 เพศชาย	10	50.00	0	00.00
1.2 เพศหญิง	10	50.00	21	100.00
รวม	20	100	21	100

หัวข้อข้อมูลส่วนบุคคล	นักศึกษาชาวไทย		นักศึกษาชาวญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม				
2.1 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมระดับ 3.51 ถึง 4.00	8	40.00	2	9.52
2.2 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมระดับ 3.01 ถึง 3.50	4	20.00	13	61.90
2.3 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมระดับ 2.51 ถึง 3.00	5	25.00	5	23.81
2.4 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50	3	15.00	1	4.76
รวม	20	100	21	100
3. ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)				
3.1 ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น N1	0	0.00	0	0.00
3.2 ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น N2	2	10.00	0	0.00
3.3 ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น N3	4	20.00	0	0.00
3.4 ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น N4	8	40.00	0	0.00
3.5 ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น N5	6	30.00	0	0.00
รวม	20	100	0	0.00
4. ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์				
4.1 มี	8	40.00	3	14.29
4.2 ไม่มี	12	60.00	18	85.71
รวม	20	100	21	100
5. ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์				
5.1 มี	8	40.00	18	85.71
5.2 ไม่มี	12	60.00	3	14.29
รวม	20	100	21	100

ส่วนที่ 2 การวางแผนและการเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ด้านการวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวางแผนและเตรียมความพร้อมทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

ประเด็นศึกษา	นักศึกษาชาวไทย			นักศึกษาชาวญี่ปุ่น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการรู้จักตนเอง						
1.1 เตรียมพร้อมด้านภาษาต่างประเทศอื่นๆ	2.90	0.70	ปานกลาง	4.80	1.19	มากที่สุด
1.2 เลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	4.00	0.47	มาก	4.70	0.83	มากที่สุด
1.3 เลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ	4.25	0.49	มาก	4.65	0.79	มากที่สุด
1.4 เลือกอาชีพที่ตรงกับสาขาวิชาที่จบมา	3.75	1.27	มาก	3.60	1.17	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	0.732	มาก	4.44	0.995	มากที่สุด

ประเด็นศึกษา	นักศึกษาชาวไทย			นักศึกษาชาวญี่ปุ่น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
2. ด้านการศึกษาข้อมูลของอาชีพต่างๆ						
2.1 ปริญญาโท/อาชีพ/การทำงานในอนาคตกับอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน	3.45	1.31	ปานกลาง	3.35	1.19	ปานกลาง
2.2 ขอคำแนะนำการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง	3.20	1.17	ปานกลาง	3.90	1.03	มาก
2.3 ปริญญาเกี่ยวกับโอกาสการได้งานทำจากอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน/รุ่นพี่	3.55	0.97	มาก	3.75	0.89	มาก
2.4 พุดคุย/ปรึกษาลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษา/ผู้ที่ทำงานนั้นอยู่	2.90	1.21	ปานกลาง	4.10	1.14	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.23	1.165	ปานกลาง	3.78	1.062	มาก
3. ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนทำงานจริง						
3.1 ฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่ต้องการทำหลังสำเร็จการศึกษา	3.00	1.15	ปานกลาง	4.05	1.19	มาก
3.2 ฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	2.95	1.27	ปานกลาง	4.15	1.12	มาก
3.3 ฝึกทักษะอื่น ๆ/ความสามารถพิเศษที่เกี่ยวข้องกับอาชีพในอนาคต	3.20	0.75	ปานกลาง	4.15	1.20	มาก
3.4 ปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน	3.35	0.91	ปานกลาง	4.25	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.13	1.020	ปานกลาง	4.15	1.130	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าภาพรวมด้านการรู้จักตนเองของนักศึกษาชาวไทยอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาชาวไทยวางแผนเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ เป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ย 0.47) อันดับที่สอง วางแผนการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ (ค่าเฉลี่ย 0.49) และเตรียมความพร้อมด้านภาษาต่างประเทศอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย 0.70) ตามลำดับ ด้านภาพรวมด้านการรู้จักตนเองของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักศึกษาชาวญี่ปุ่นวางแผนเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ เป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ย 0.79) อันดับที่สอง วางแผนการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ (ค่าเฉลี่ย 0.83) และอันดับที่สาม คือเลือกอาชีพที่ตรงกับสาขาวิชาที่จบมา (ค่าเฉลี่ย 1.17) ตามลำดับ

ภาพรวมด้านการศึกษาข้อมูลของอาชีพต่าง ๆ ของนักศึกษาชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาชาวไทยเลือกการปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสการได้งานทำจากอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน/รุ่นพี่ เป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ย 0.97) อันดับที่สอง ขอคำแนะนำการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง (ค่าเฉลี่ย 1.17) และพุดคุย/ปรึกษาลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาหรือผู้ที่ทำงานนั้นอยู่ (ค่าเฉลี่ย 1.21) ตามลำดับ ด้านภาพรวมของการศึกษาข้อมูลของอาชีพต่าง ๆ ของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาชาวญี่ปุ่นเลือกปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสการได้งานทำจากอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน/รุ่นพี่ เป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ย 0.89) อันดับที่สอง ขอคำแนะนำการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง (ค่าเฉลี่ย 1.03) และพุดคุย/ปรึกษาลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาหรือผู้ที่ทำงานนั้นอยู่ (ค่าเฉลี่ย 1.14) ตามลำดับ

ภาพรวมด้านการเตรียมความพร้อมก่อนทำงานจริงของนักศึกษาชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาชาวไทยมีการฝึกทักษะอื่น ๆ/ความสามารถพิเศษที่เกี่ยวข้องกับอาชีพในอนาคต เป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ย 0.75) อันดับที่สอง มีการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 0.91) และฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่ต้องการทำหลังสำเร็จการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 1.15) ตามลำดับ ภาพรวมด้านการเตรียมความพร้อมก่อนทำงานจริงของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาชาวญี่ปุ่นมีการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน เป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ย 1.01) อันดับที่สอง มีการฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย 1.12) และ อันดับที่สาม มีการฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่ต้องการทำหลังสำเร็จการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 1.19) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การฝึกประสบการณ์การทำงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ด้านการฝึกประสบการณ์การทำงานก่อนสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การฝึกประสบการณ์การทำงานและการเริ่มสมัครงานของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

ประเด็นศึกษา	นักศึกษาชาวไทย		นักศึกษาชาวญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน				
1.1 ไม่เคยทำงานพิเศษเลย	11	55.00	0	0.00
1.2 เคยทำงานพิเศษบ้างเป็นครั้งคราว	7	35.00	8	38.10
1.3 ทำงานพิเศษตลอด	1	5.00	13	61.90
1.4 เคยทำ แต่ตอนนี้ไม่ทำแล้ว	1	5.00	0	0.00
รวม	20	100	21	100
2. การฝึกงาน				
2.1 การฝึกงานสำคัญต่อการสมัครงาน	19	95.00	14	66.67
2.2 การฝึกงานไม่สำคัญต่อการสมัครงาน	1	5.00	7	33.33
รวม	20	100	21	100
3. การเริ่มสมัครงาน				
3.1 ตั้งแต่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3	0	0.00	13	61.91
3.2 เกรดออกครบทุกวิชา	7	35.00	0	0.00
3.3 ทันทีที่ขึ้นชั้นปีที่ 4	5	25.00	7	33.33
3.4 ขณะเรียนภาคการศึกษาสุดท้าย	2	10.00	0	0.00
3.5 หลังเข้าพิธีรับปริญญา	2	10.00	0	0.00
3.6 ยังไม่คิดที่จะทำงาน	4	20.00	1	4.76
รวม	20	100	21	100

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาชาวไทยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 เคยทำงานพิเศษบ้างเป็นครั้งคราว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ส่วนนักศึกษาชาวญี่ปุ่นทำงานพิเศษนอกเวลาเรียนตลอด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 และเคยทำงานพิเศษบ้างเป็นครั้งคราว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 ด้านความคิดเห็นในเรื่องการฝึกงาน นักศึกษาชาวไทยคิดว่าการฝึกงานมีความสำคัญต่อการสมัครงาน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95 โดยที่นักศึกษาชาวญี่ปุ่นคิดว่าการฝึกงานมีความสำคัญต่อการสมัครงาน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ด้านเวลาเริ่มสมัครงาน นักศึกษาชาวไทยเริ่มสมัครงานเมื่อเกรดออกครบทุกวิชา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ส่วนนักศึกษาชาวญี่ปุ่นเริ่มสมัครงานตั้งแต่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.91

สรุปและอภิปรายผล

นักศึกษาชาวไทยมีความพร้อมทำงานด้านการรู้จักตนเองอยู่ในระดับมาก แต่การศึกษาข้อมูลด้านอาชีพและการฝึกประสบการณ์การทำงานจริงอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้มีนักศึกษาชาวไทยส่วนใหญ่เริ่มหางานเมื่อเกรดออกครบทุกวิชา และส่วนใหญ่ไม่ทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองไม่สนับสนุน เพราะคิดว่าอาจจะกระทบต่อการเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นในระดับชั้นเดียวกันพบว่านักศึกษาชาวญี่ปุ่นมีความพร้อมทำงานด้านการรู้จักตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการศึกษาข้อมูลด้านอาชีพและการฝึกประสบการณ์การทำงานจริงอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้มีนักศึกษาชาวญี่ปุ่นเริ่มหางานเมื่อเรียนอยู่ชั้นปีที่สาม ซึ่งเริ่มสมัครงานเร็วกว่านักศึกษาไทย 1 ปีการศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ 鶴田 (2022) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้หางานของนักศึกษาประสบความสำเร็จ กล่าวคือเริ่มหางานเมื่อเรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 และเข้าร่วมการฝึกงานภาคฤดูร้อน นอกจากนี้ 束陽 (2021) กล่าวว่าในช่วงเวลาการสมัครงานในช่วงเดือนมีนาคมถึงมิถุนายนของทุกปี ซึ่งตรงกับภาคการศึกษาที่ 1 ของประเทศญี่ปุ่น จากผลการศึกษาดังกล่าว หลักสูตรควรปรับการเรียนการสอนโดยเพิ่มหัวข้อการเตรียมพร้อมทำงาน ด้านการวิเคราะห์ตนเองเพื่อเตรียมจัดทำประวัติแนะนำการเรียนและการทำงาน (Resume) ของนักศึกษาในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจที่เริ่มเรียนระดับชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้งนี้ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมสหกิจศึกษาที่บริษัทหรือสถานประกอบการภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝน/เรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่ผู้สอนไม่สามารถสอนในห้องเรียนได้

นอกจากนี้ผลการศึกษา ยังสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาชาวญี่ปุ่นมีช่วงเวลาการเริ่มสมัครงานที่ชัดเจน รวมไปถึงการมีช่วงเวลาการประกาศรับสมัครงานและช่วงเวลาการสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานของบริษัทญี่ปุ่นที่กำหนดชัดเจนในแต่ละปีอีกด้วย ส่งผลให้นักศึกษาชาวญี่ปุ่นเริ่มเตรียมความพร้อมทำงานด้านการสมัครงานได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นหากทางสาขาวิชาสร้างความร่วมมือกับบริษัทหรือสถานประกอบการที่ต้องการบุคลากรที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการทำงานในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูนในการกำหนดช่วงเวลาการประกาศรับสมัครงานและการสัมภาษณ์งานที่ชัดเจนในแต่ละปี จะส่งผลให้นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมทำงานได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ทางสาขาวิชาอาจเปิดโอกาสให้บริษัทหรือสถานประกอบการภายนอกได้มีโอกาสเข้ามาสอบสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกนักศึกษาที่มีความพร้อมและคุณสมบัติตรงตามที่บริษัทต้องการก่อนที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชาวไทยตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการวางแผนและเตรียมพร้อมทำงานในระดับมาก แต่มีการศึกษาข้อมูลด้านวิชาชีพและการฝึกประสบการณ์การทำงานอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผลการศึกษายังสะท้อนให้เห็นการจัดการเรียนการสอนและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นได้อย่างชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะทางจัดการการเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษารับรู้ความสามารถของตนเอง และพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง รวมไปถึงการฝึกเขียนเรซูเม่ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ 2) เตรียมความพร้อมและผลักดันให้นักศึกษาไปฝึกสหกิจศึกษากับสถานประกอบการภายนอกให้มากกว่าร้อยละ 80 และ 3) เพิ่มกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเตรียมความพร้อมทำงานโดยการจำลองสถานการณ์การสัมภาษณ์งานจริง เมื่อขึ้นชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 เพื่อให้นักศึกษาได้ทดลองปฏิบัติจริง สามารถเข้าใจสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจริง และช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาได้วางแผนและเตรียมพร้อมทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นเพียงงานวิจัยขั้นเรียนที่เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพียงสาขาวิชาเดียว ในการวิจัยครั้งต่อไปหากเพิ่มจำนวนนักศึกษาชาวไทยในต่างสาขาวิชา และจำนวนนักศึกษาชาวญี่ปุ่นให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพิ่มจำนวนหัวข้อคำถามในแบบสอบถามให้เจาะลึกมากขึ้น จะทำให้เห็นผลการวิจัยในภาพกว้างและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน. (2560). *ยุทธศาสตร์การแก้ไขและป้องกันการขาดแคลนแรงงาน* (พ.ศ. 2560-2564).
https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/lmia_th/498391d8154f6237d5db6b423d5f1b85.pdf
- รุ่งนภา แสงแดง, ประทีป กาลเชว้า และ เบญญาภา กาลเชว้า. (2563). ศึกษาความพร้อมในการทำงานและปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น. *วารสารสภาการสาธารณสุขชุมชน*, 3(2), 89-99.
- วรุฬลักษณ์ เลียงมา. (2550). *การเตรียมความพร้อมก่อนออกไปทำงานของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์* [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. ศูนย์ข้อมูลการวิจัย Digital “วช.”. <https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/191642>
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2565). *การสำรวจภาวะการมีงานทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา ภาพรวมของประเทศ*.
https://www.nso.go.th/sites/2014en/Survey/social/labour/LaborForce/2022/fullreport_q1_2022.pdf
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). *การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2565*. http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/2565/report_q1_65.pdf
- อรุณฯ ศรีบาล. (2559). *การวางแผนในการประกอบอาชีพของนักศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต* [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. TU Digital Collections. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:138261
- อาลิตา พิมพ์ไชย และ จำลอง วงศ์ประเสริฐ. (2558). *ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา*. (รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์). สาขาวิชาสถิติศาสตร์ประยุกต์, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- อารี ฝานสินธุวงศ์. (2559). *ความพร้อมในการประกอบอาชีพของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 10(2), 41-52.
- 東陽平 (2021). 「倫理憲章変更による大学生の就職活動期間への 影響分析 —2016 年卒から 2019 年卒の大学生個票データを用いて—」. 『商学研究論集』, 55, 189-207
- 金森敏、東淵則之. (2021). 「採用・就職活動のスケジュール が同一条件の下での大学生の 就職活動に関する比較研究」. 『経済教育』, 40, 88-91.
- 小菅 清香. (2019). 「大学生における就職活動目標の検討」. 『日本キャリア教育学会 40 周年記念 若手研究助成』 2019 年 10 月 – 2020 年 12 月.
- 鶴田美保子.(2022). 「大学生の就職活動を成功させる要因 ～ コロナ禍における女子大学生の調査～」. 『金城学院大学論集 人文科学編』, 182(2), 111-122.
- 大森真穂. (2020). 「大学生の就職活動における学びと 成長のプロセスの検討 —履歴書作成の事例に着目して—」. 『キリスト教教育研究』, 37, 1-24.